

desen megcsipte két oldalt a fekete selyem-ruháját, s aztán egy kicsit meghökölve, meghajtotta magát:

— Alázatos szolgája, gróf úr...

Csak Évike állt még minden mozdulat nélkül, le-sütött szemekkel, várva, hogy mikor szól már Dénes ő hozzá is. De végre is Anna-mamának kellett őt bemutatni:

— Dénes, hát Évikét mért nem afférolod?

— Oh, igaz... bocsánat... kisasszony... fordult Dénes végkép zavarba jöve s tétovázva nyújtva Évike felé a kezét... Maróth Éva kisasszony...

Paszternák biccentett a fejével, azután azt tartván, hogy illő dolgot cselekszik, ha a viszontlátás örömeit nem zavarja, felkelt, Dénessel kezét szorított, meghajtotta magát az öreg Verpeléti és Anna-mama előtt, féloldalt oda vágott a szemével a pirongó Évikére és indult, hogy elmenjen. Dénes tartóztatta volna is, nem is, — és még láthatóbb volt zavara, mikor a gróf után betéve az ajtót, visszafordult övéihez.

Tudja isten mi baja volt, de úgy érezte, hogy nem mert egyikőkre sem egyenesen nézni, és megint nem ő volt a ki szót kezdett. Az öreg Verpeléti félig tréfálva, félig komolyan szolt a fiához:

— Te, Dénes! nem vagy te nagyobb úr mint az apád?

— Hogy érti ezt, édes apám?

— Hogy értem? hát úgy értem, hogy — ördögadtát is! mintha röstellenéd, hogy ilyen falusi látogatóid vannak...

— Ugyan eredj már! még mi nem jut eszedbe! — dorgálta Anna-mama Janikámat, — hogy Dénes, az én jó szerető fiam... óh, te János, János; hogy az én Dénesem!... jaj, jer ide édes fiam, hadd nézzelek jól meg, olyan régen nem láttalak. Egy kicsit halvány vagy... otthon sokkal jobb színben voltál... úgy-e Évike? no, hát nem igaz?

Évike alig mert egy rövid pillantást vetni Dénesre, aztán megint visszakapta tekintetét és alig hallható szavakat hebegett:

— Igaz...nem is tudom...

Dénes mintha csak most vette volna észre Évikét. Hozzá lépett, kezét nyújtott neki.

— Hogy van, Évike?

E banális, közönséges megszólítás máskor nem tűnt volna fel oíy banálisnak, közönségesnek Évike előtt, de most olyan sivárul hangzott az előtte, hogy majd könyekre fakadt tőle. Nem is felelt rá, csak a fejével biccentett, hogy köszöni a kérdést, jól van.

S nem birtak a nyomott hangulatból megszabadulni. Az öreg Verpeléti szeretett volna rágyújtani a csibukjára, de restelkedve vallotta be magának, hogy nincs

hozzá mersze, Anna-mama szerette volna a felső-köpenyét levetni, de azt gondolta, hogy az illetlen volna, Évike szeretett volna olyan szíve szerint való, vidám fecsegést kezdeni, mint a milyen neki szokása volt, de nem tudta, hogy mivel kezdje. Az öreg úr aztán azzal mulatta magát, hogy a szoba falait vizsgálgatta, az íróasztal csecsebecséről találgatta magában, hogy hát ez mire való lehet, hát az mire? Évike térdeire tette a ridiküljét, arra a két kezét s megült a helyén úgy, mint a hogy a növelében tanították: egyenesen, nem támaszkodva meg a szék hátához, lábait szerényen egymáshoz téve és mozdulatlanul; Anna-mama meg mindig az ő Dénesét nézte, a ki — már akármit beszéljenek is — egészen másképen tűnik fel ő előtte....bizonyosan azért, mert nincs itt olyan jó gondozás alatt, mint odahaza, és meg is kezdte ebben az irányban a puhatolózást, azzal a kérdéssel, hogy megvan-e Dénesnek mind a zsebkendője?

— No, jerünk valahová, — állt a talpára az öreg Verpeléti, — jerünk valahová, sétáljunk egyet; — szeretnék már rágyújtani.

— Oh, ha csak rá akar gyújtani édes apám, hát rágyújthat itt is; engedelmet kérek, hogy erről meg is feledkeztem, tessék: szivar vagy cigarett.

— Nem kell nekem édes fiam se szivar, se cigarett, jobb szeretek én egy pipa jó dohányt.... majd csak a csibukomra gyujtok rá; — s mindjárt indult is kifelé, hogy elvegye az inastól a pipáját.

— Csakugyan jobb, ha elmegyünk valahová, mondá Anna-mama is felállva s a selyem ruhája redőit szépen megigazgatva, és hátul kihúzatva, hogy az ülés által lepalacsintázott dudort rendes formájába hozza, — elmegyünk valahová, a Margit-szigetre, azután este a színházba. No, készülj Dénes!

Dénes meg inkább abban a véleményben volt, hogy debizony csak jobb volna itthon maradni, hiszen most annyi nép lesz a Margit-szigeten, hogy nem lehet tőlük félni. Trémázva gondolt rá, hogy most neki végig kell kocsikázni «ezekkel» az Andrassy-uton, a gőzhajó-állomásig, az öreg bizonyosan rágyújt a csibukjára, a mama fenhargon fog kérdezősködni a hajón, hogy ez mi? hát ez megint mi? ez a...kisasszony meg az ő falusi egyszerűségében megül majd mozdulatlanul s azt képzei magában, hogy ő valami nagyon elegáns az ő túll-ruhájában; persze, hogy az öreg sarkantyus csizmáját nagyon meg fogják bámulni, de nem kevésbé a mama széles selyem-ruháját is.... Éva kisasszonyt pedig a gavallérok minden oldalról meg-szemüvegezik, csettintenek ajkaikkal s fenhargon jegyzik meg egymás közt, hogy «csinos libácska». Aztán meglátják őt valahol a

«külön-kolbász-kaszinóbeliek» s ő nem fog találni a földben egy örvényt, hogy abba rögtön elsüllyedjen! — Hiszen isten őrizzen meg annak még a gondolatától is, hogy ő apját, anyját ne szeretné, ne tisztelné époly gyermeki szeretettel és tisztelettel mint eddig... nem, ő most is oly szívből jó gyermeke az öregnek is, Anna-mamának is... nem is az ő személyükkel restell ő végig menni az utcán, nem magával apjával, hanem annak a sarkantus csizmájával, atillájával és csibukjával, — nem Anna-mamával, hanem annak az arany-rezgős főkötőjével és széles, ó-divatú selyem ruhájával, s végül... nem is ezzel az... ezzel az Évikével... hiszen ezt is épúgy szereti ő most is... bizonyosan úgy szereti, mint ezelőtt, hanem restell menni ennek az ő nagyon is egyszerű túll-ruhájával... a melyet bizonyosan maga varrt otthon Évike... azt a pesti gyakorlott szem mindjárt felismeri... Eh, igazán nem lehet rossz néven venni az embertől, ha ilyen körülmények közt egy kicsit feszélyezve érzi magát, de arról szó sincs, hogy az ember ép úgy ne szeretné, tisztelné és becsülné őket, mint eddig. Még Évikét is... őt is... mindenesetre őt is... meg merne rá esküdni, hogy őt is...

Ez alatt az öreg kiment az előszobába, elvette az inastól a csibukot s nem győzvéen várni, míg Anna-mama jól rendbe szedi magát, megint vissza került, hogy «gyertek már, no!»

— Ni, hát itt van édes apámmal csibukja is! — kiáltott fel Dénes örvendezve, — hiszen akkor rágyújthat itt is.

— Eh, nem akarom a cifra szobádat bebüdösíteni! felelt az öreg félig durczával, félig tréfával.

— Úgy van, úgy! — erősítette a mama, igazad van Janikám: nem szabad ezt a drága butort a te dohányod füstjével átjáratni.

Csakhogy a mama egész komoly meggyőződéssel erősítette a Janikám felfogását.

S denique; nem volt menekvés. Fel kellett készülni és elindulni, széllýelnézni valahol. Bizony eszébe jutott Dénesnek, hogy valahol hirtelen le kellene vétetni a szakállát, úgy tán nem ismernének rá az ő úri barátai.

A mint az utcára lérték, Anna-mama egy ominbuszt pillantott meg, azzal a felirással, hogy: «vitel-bér hat krajczár».

— Ni, milyen jó alkalmatosság! Állítsuk meg! Látod Janikám, ide is ilyenén jöhettünk volna! Kár a tenger pénzért, a mit a konfertáblisnak adtál.

— Jaj, mamácska, — nevetett Dénes kelleetlenül, — ilyenén csak nem akar járni! Ezen csak tejes asszonyok, hivatal-szolgák és diurnisták járnak.

Anna-mama egy kicsit restelkedett, de aztán vállat vont.

— Hát tesz is az valamit. A takarékoság a királynak sem árt.

Takarékoskodni azonban nem lehetett, mert a Dénes inasa már jött két bérkocsival, mindkettő elé két-két ló volt fogva. Dénest némileg megnyugtatta az, hogy a bérkocsik nem nyitott, hanem zárt szerkezetűek voltak. Ezekben jól el lehet bujni, legalább a gőzhajó állomásig.

— Hm! — dörmögött az öreg Verpeléti, — mi a nyilván az a parádés kocsi. Hiszen egy fogaton is jól elfértünk volna.

— Sohse törődjék vele, kedves apám; én fizetem, — nevetett Dénes.

— Te-e? — nevetett vissza az öreg Verpeléti, de olyan furesán, hogy arra Dénes elpirult.

Beültek. Anna-mama kívánsága szerint úgy, hogy az első kocsiba ő került Dénessel, a másikba meg az öreg Verpeléti Évikével.

A második kocsiban egy kis ideig szótlanul ültek: Évike és az öreg Verpeléti. Ez utóbbi végre oda fordult Évikéhez:

— Évike, kedves leányom, hova lett a szavad? nem szólsz egy szót sem egész idő alatt...

Évike mosolyogni akart... s ajkai, azok a szép, cseresznye ajkák összerándultak... remegtek... olyan formán, mint mikor a gyerek sírásra készül...s zemeit lezárta hosszú, fekete, selyem pilláival...de hiába... két gyöngye pördült ki sajjó szívének, két csepp könny...s majdnem fuldokolva felelt:

— Hát...kihez szóljak?

(Folyt. köv.)

A Z É R T.

A: Tetszett a Zengheő Elemér legújabb költeménye?

B: Igen! Különösen az utolsó sora nagyszerű!

A: Miért?

B: Mert azzal a versnek vége van!

SOKAT TUD.

Kérőbe jött a Jainkef gyerek a gazdag regále bérlőhöz.

— S mihez értsz te Jainkef fiam? — kérdezte a leendő após.

— Hát értem a lovakat.

— Hát még?

— A gyöngyöket.

— Hát még?

— Több semmit nem.

— S mit tudsz a lovakhoz s mit tudsz a gyöngyökhöz?

— Hát aztat tudom, hogy a ló nem gyöngy, a gyöngy pedig nem ló!

RÉBUSZ.

Mi ez?

Mi lenne más, mint könyvvivő.

EMMIKE ÉS ZSUZSIKA.

Megcsalt nem egyet, hanem százat,
 Pedig igazán szerették,
 S nemcsak nem adott nekik semmit,
 Még elrabolta soknak a szívét!
 De szerepelt a «Jó szív» bazárban...
 Áldják is őt a szegények;
 Ki is merné azt mondani, hogy
 Nincs «jó szív»-e Emmikének!?

Nem csalt meg senkit, őt csalták meg,
 Pedig igazán szeretett,
 S nemcsak nem vett el tőlük semmit,
 Még hordta nekik a — legényeket!
 Szerette mindig katonáit és
 Jót is tett így a hazának;
 Ki merné mégis mondani, hogy
 Jobb szive van — Zsuzsikának?!

Haan Béla.

A DOHÁNYCSEMPÉSZ.

Lichtenstock, a nép nyelvén, *Lik Istók*, három vármegyében ismert híres dohánycsempész és fuvaros. Egy ízben X... városban lakó N. N. magánzónak eladott két mázsa szűzdohányt, s csak be kellett szállítani. *Lik Istók* Y... községben lakott, mely két órányi távolságra fekszik X... várostól. A beszállítás bajos volt, mert az x...i vonalon álló sorompónál fináncz őrség volt, s minden kocsit kiméletlenül átmozgott.

Lik Istók elment az y...i biróhoz, s megkérte, ha alkalomadtán X...re utazó valamelyik fináncznak előfogatra lesz szüksége, hívja őtet, mert szeretne egyszer már finánczot forspontozni.

Nemsokára kirendelték *Lik Istók* kocsiját előfogatra, két finánczot kellett beszállítani X...re

Lik Istók a kocsinak első és hátulso ülését kitömte két mázsa jó fajta szűzdohánnyal; ezen kocsiba fogott aztán két lovat s felültette az utazó finánczokat, aztán elhajtott X... felé. Midőn dohányülésű kocsijával a sorompóhoz ért, szokásos módon megállt, mely azt jelenté, hogy várja, hogy a finánczörtség vizsgálja át kocsiját; de az örök látván a két finánczot a kocsin ülni, jelt adtak arra, hogy a kocsi tovább mehet, s így minden feltartóztatás nélkül mehetett át a sorompón, s finánczok fedezete mellett csempészte át a szűzdohányt.

MEGFORDITVA.

— Hej, hej! fiatal koromban mindig azt képzeltem, hogy veszedelmes vagyok a hölgyekre nézve, s most látom be, hogy egészen megfordítva történt.

Legújabbán történt, a mióta a dohányjövédéket olyan szigorúan ellenőrzi a pénzcz, csendőr stb. Az x....i országúton baktatott két pénzcz, midőn szembejött velük két csendőr.

A pénzczok a törvény nevében felszólították a csendőröket, hogy mutassák fel dohányos zacskóikat. A csendőrök szó nélkül engedelmeskedtek a felhívásnak, s restelkedve átadták a szüzdohányt tartalmazó dohányos zacskóikat a pénzczoknak, kik a zacskókat tartalmukkal együtt elkobozták azzal a megjegyzéssel, hogy a szigorú törvény nem tesz kivételt a csendőröknél sem s a szüzdohányt pipáló csendőrök neveit feljegyezték, aztán távoztak.

A csendőröket roppantul bosszantotta ezen meglepő pénzczpolitika, s a dolgot leginkább azért restelték, mivel tudták, hogy a büntetés nem fog elmaradni, a miért pénzczolatlan dohányt találtak náluk a pénzczok. A mint így szépen lépkednek egymás mellett, egyszerre mintha csak mindkettőnek egy ötlete támadt volna, összenéztek, s így szóltak egymáshoz sokat jelentő mosolylyal ajkukon:

- Hátha?
- = Meglehet.

Aztán gyorsan megfordultak, s sietve követték a pénzczokat; kettőzött gyorsasággal igyekeztek megszüntetni a köztük és a pénzczok között levő távolságot. Tíz perc alatt elérték a pénzczokat.

- Megállj! — kiáltották harsányan a csendőrök.

A pénzczok megálltak, s szemközt találták magukat a csendőrökkel; a kik aztán a törvény nevében felszólították a pénzczokat, hogy mutassák meg dohányos zacskóikat.

A pénzczok megrökönyödvé kérdezték, hogy mire való ezen okoskodás?

— Arra — volt a válasz, — hogy a dohányjövédék ellen netán önök által elkövetett kihágást az illetékes hatóságnál feljelenstük; nekünk alapos gyanunk van, hogy épen önök, — kik állásuknál fogva hivatva vannak a dohányjövédék ellenőrzésére, — nem respektálják a törvényt, hanem derűre-borúra szüzdohányt pipálnak, s így megkárosítják a magas kincstárt. Nekünk pedig törvényadta jogunk van a fészolításra, azért szaporán elő a dohányos zacskókkal, mert a szigorú törvény nem tesz kivételt még a pénzczoknál sem.

A pénzczok haboztak.

— Ha szép szerével nem adják elő a corpus deliktit, kényszereszközöket leszünk kénytelenek használni. Elő azokkal a zacskókkal, egy...kettő...

A pénzczok roppantul zavarban voltak, nem mertek ellenszegülni, hanem véghetetlen restelkedés között átadták dohányos zacskóikat a csendőröknek, kik határtalan örömmel konstataáltak, hogy a zacskók tartalma hamisítatlan szüzdohány. Azután feljegyezték a szüzdohányt pipáló pénzczok neveit és szó nélkül távoztak.

Most meg a pénzczok bandukoltak egymás mellett szégyenkezve, hogy így lefözettek a csendőrök által. A mint szomorúan egymás mellett koczogtak, nekük is jutott valami az eszükbe, ők is összenéztek s így szólt az okosabbik a társához:

- Próbáljuk meg.

Azután megfordultak és sebes léptekkel igyekeztek beérni a csendőröket, a kikhez így szóltak:

- Volna egy indítványunk.
- = Halljuk! — szóltak a csendőrök.
- Cseréljük vissza dohányzacskóinkat.
- = Egy feltétel alatt elfogadjuk az indítványt.
- S a feltétel?
- = Eb a ki feljelentést tesz.
- Legyen eb.
- = Tessék.

Ezzel megkapta ki-ki saját dohányos zacskóját, s mindegyik azonnal rágyújtott egy pipa szüzdohányra, s a pénzczok és csendőrök vigan pöfékelve váltak el egymástól.

Halifax.

SZÜKSÉGBEN

találékony lesz még a tót is.

ÚJ BETEGSÉG.

- Mi baja a cipődnek barátom?
- = Látod, hogy vizibetegségben szenved.

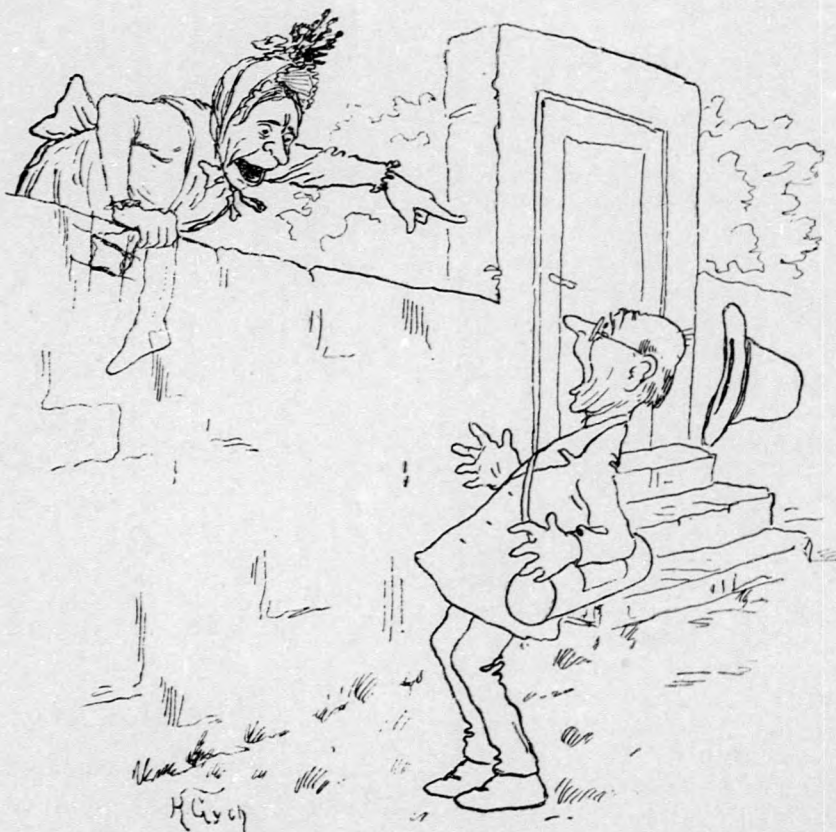
BOTANIKUS KALANDJA.

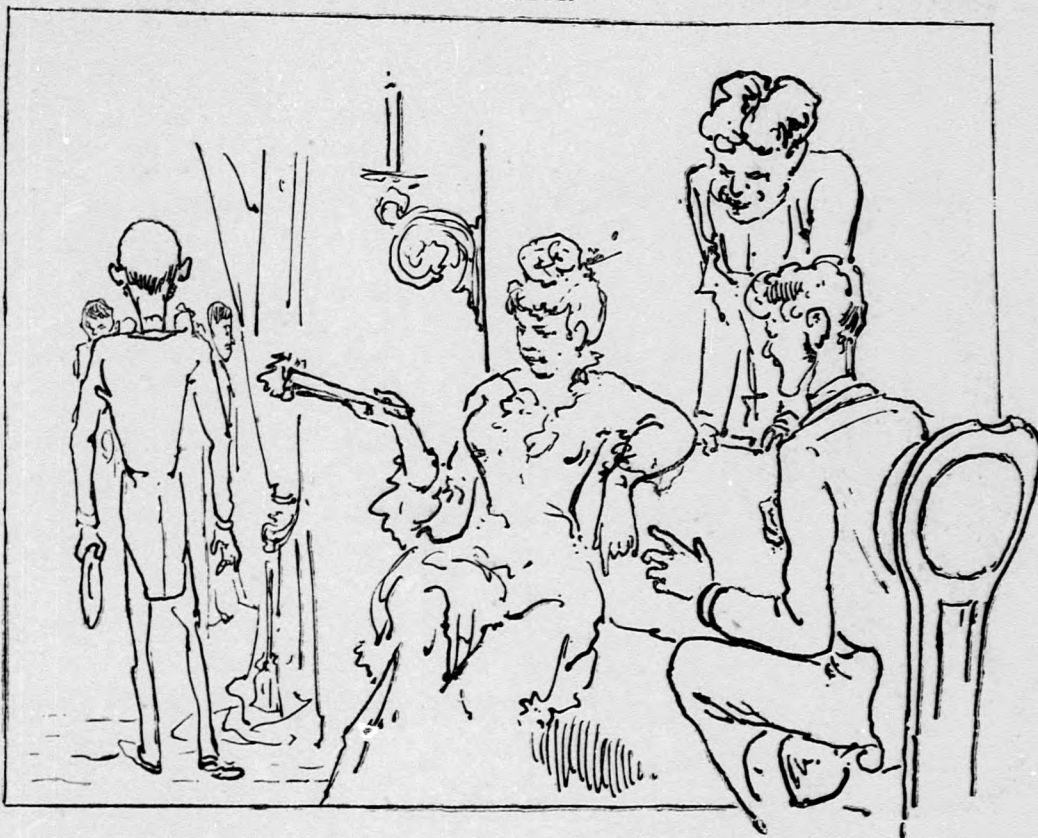
1.

2.

3.

Hölgy: Ej, ej! be csodálatos, furcsa annak a Nyakasdinak az a kopasz feje... nevetetne az ember, ha látja. — *Gavallér*: Oh, nagysád, ne nevesse ki őt, mert ő neki a kopaszság már eleve a természettől adatott: biztos forrásból tudom, hogy már kopaszon jött a világra is.

EBÉDKOR.

Az asztalunk már megterítve régen....
Gyomor barátom, csitt, már nincs szavad!
Mióta «férjura» lett a legényből,
Türelmünkől kifogni nem szabad.

Hogy is volt régen a legény korunkban,
Nagyon ha késett néha az ebéd?!
Te mormogál, és mint varázs-ütésre:
Arany-levesnek cseppje folyt beléd.

De most, komám, mukkanni sem merünk mi,
A régi virtus oh, mivé leve?!
Hát még ha ránk kell várni az *urunknak*,
A mit kapunk: «pirongatás» neve.

De szent igaz, tagadni nem lehet, hogy
Ebédje, főzte jobb a réginél.
Mit ér, ha érte, oh arany szabadság,
Mienk továbbra lenni megszűnél....

GYÓGYSZERTÁR ELŐTT.

— Ugyan meginstálom a ténsurat: van-e az úrnak órája? — Mit akar azzal kigyelmed? — Hát csak azt szeretném megtudni, hogy elmúlt-e már annak félórája, a mikor a patikáros úr azt mondta, hogy várjak idekint egy fél-óráig?

KORHELY-KIVÁNSÁG.

— Oh, uram-istenem, csak egyszer volnék egy időben nagyon, de nagyon berúgva és egyúttal egészen józan: hád látná a józanságom, hogy milyen nagy-szerű az a berugott állapot.

KÉSŐ DICSŐSÉG.

Mért feni rám a kritika fogát?
Mért bunkózzák le minden darabom?!
Szólt Lantffy úr, s csapott egy akkorát,
Hogy butykosa tánczolt az asztalon.

— Mert nem való embernek, a mit ír, —
Felel rá a kritikorákulom,
Élvezhető ön nyujtani se bír!
— Mi—hitt! no majd azt *én* megmutatom!

S olympusi dühében felpakolt,
Elbujdosott — túl messzi tengeren;
De hajh! — mint mindig, ott is pechje volt,
Az Óceán is finnyás egy elem:

Kihányta egy rút viharos napon
Egy kannihál-szigetre! — Ily regényt! —
És lám: *élvezhető* volt ő nagyon:
A csizmájáig megették szegényt.

A SZALADÓ KÓRSÁG.

Kengyelfutó produkálta magát falühelyen; csodájára összeszaladt a falu apraja, nagyja; a nézők között két zsidó gavallér is állást foglalt.

— The Móricz, — szólt az egyik — nézd ezt a boland khengyelfotót, az ördög sem kergeti, aztán hogy szalad.

— Várj csak, mire kifutotta magát, aztán mink fogunk szaladni, pedig minket se nem fogja khergetni senki.

— Nü, hát akkor mért szaladnánk?

— Azért, — felelte az okos Móricz, — mert akkor a khengyelfotó szedi magának a — *pénzt*.

ROSSZNYELVÜ KRITIKUSOK.

— Csodálatos, hogy X. színész minden szerepét oly kitűnően adja, de *Romeóban* sohasem boldogul!

— Hát nem látja ön, hogy a felesége adja Juliát?

ŐSZINTE.

Plébános: (Hosszas erkölcsi oktatás után.) Ismerje kend meg maga-magát s a javulás megjön magától.

Korhely: No hiszen köszönöm szépen azt az ismeretséget.

Gazdag úr : Hát maga mit csinál Grecsák úr? — *Diurnista* : Ebédet választok. — *Gazdag úr* : Furcsa, hát akkor miért takarja el az ételek neveit? — *Diurnista* : Hja, kérem alássan, az úgy van, hogy én nem az étel minőségében, hanem az olcsóságában keresem a választékot.

PISTA BÁTYÁNK.

Most már ő is pihen békességben, elköltözött apáihoz; nem dobog az a jóságos szíve, kihűlt ereiben a vér...

De mit beszélek én? nem vagyok kántor, hogy búcsúztassam az öreget; különben is elbúcsúztatta őt a kántor uram olyan szívhez szólón, hogy mindenkinek kipottyant szeméből a könny.

*

Mindennap voltunk Pista bátyánknál négyen-öten; természetesen az úr vacsorájának egyik részét már t. i. a hort — bőségesen szedtük magunkba, s hogy az isteni malaszt reánk szálljon, forgattuk a bibliát is, (de az ördögét).

Mikor nyertünk, Pista bátyánk kikergetett bennünket.

— Nézze meg az ember a sok éhen-betegét, itt issza a boromat s köszönet fejében elnyeri az utolsó garasomat is... pakkoljatok ki innét.

Ha nyert, azzal vigasztalt, hogy ne búsuljunk, hisz magunknak nyerünk holnapra uzsonnára valót.

Be volt egyszer az öreg antragolva; azaz, hogy nem egyszer, hanem sokszor, hanem az én egyszeremkor jobban, mint máskor.

Olyan sár volt, hogy a kik szemközt laktak, csak falábon mehettek egymáshoz, a mint botorkázott az öreg haza a pinczéből, szűk lévén neki az út, belelétérgett a legnagyobb sárba, s széles jókedvében ki találta maga alól rugni a földet; czupp! s ott feküdt a híg lében. Rugdalózott, kapálózott, de nem tudott felkelni.

Arra ment egy ismerőse s oda kiáltott:

— Mit csinál, Pista bátyám?

— Hamiskodom öcsém; — felelte az öreg.

*

Oda volt egy izben Pista bátyánk dohányért; mind a két koci ülés dohányból volt csinálva, s le volt terítve egy pokrócczal.

Nem messze H-tól, a hol az öreg lakott — meglátott K-felé menni két finánczot; megszeppent: hej! ha most ezek kikutatják a kocsit, megbánja a két pej!

Oda szólt a kocsisnak:

— Te, Miska! ha utólérjük azt a két finánczot, állj meg.

Úgy is tett; a hogy utólérték őket, megállította a kocsis a lovakat.

— Jó napot, urak! — kiáltott Pista bácsi a két fináncznak, — látom, hogy K-ba iparkodnak, üljenek föl a kocsimra, én is oda megyek.

Köszönte a két fináncz, s föl is ültek; nem félt már úgy Pista bácsi, gondolta, hogy nem kutatják már ki a kocsit a finánczok, mert csak nem gyanakodnak, hogy azon a kocsin, a melyre felültetik őket, még dohány is van.

Így is lett; K-ban leszálltak a finánczok, s megköszönték a szíveségét.

Nevetve beszélte nekünk Pista bátyánk, hogy a finánczokkal őriztette azt a két mázsa, szép sárga verpelétit.

Himfy.

EZ IS AJÁNDÉK.

- Rektram, tisztótetí az édes apám rektramat,
két galambot küld a rektramnak ajándékba.
= Hát hol az a két galamb?
— Ott van a házunk tetején.

FLEGMA!

Vasuti 'szerencsétlenség'. Az angol utazó még ki sem tápázkodhatik a feldült kocsí alól s legelső szava az állomásfőnökhöz:

— Kérem a panasz-könyvet.

MEGFELELT.

A hentes roppant passzióval ölt le egy sertést egy úri háznál.

— Aztán hogyan tudja olyan nyugodtan leölni azt az állatot? — kérdi a hentestől az úrnő, mire a hentes nagy hévvel felelte:

— Ha az öregapám disznó lenne, azt is nyugodtan ölném le.

FURFANG.

- Mondja csak, csősz, miért nem szabad erre átjárni?
= Mer' drága vetemények vannak erre felé.
— Hát akkor miért csak egy forint a büntetés?
= Mer' ha drágább volna, akkor senki sem vétene a tilalom ellen.

Süketeknek

Egy személy, ki egyszerű szer által 23 évi süketiség- és fülzugásától meggyógyult, készségesen küldi annak leírását német nyelben mindenkinek ingyen. Czim:

Nicholson, Wien, IX., Kolingasse 4.

A NEW-YORK ÉLETBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG.

Alapított 1845-ben s tisztán kölcsönösségen alapul.

1888 január 1-én az aktívák 430 millió frankra rugtak. Felosztható nyereség-többlet 34.471,813 frank.

A tőkeletétek jövedelme 19 $\frac{1}{2}$ millió frank, ami az aktívák 5% és a tartalék 5 $\frac{1}{2}$ %-át teszi.

Fennállása óta, 1888 január 1-ig a társaság kifizetett:

Esedékes biztosításokért 272.573,634 frankot
Nyereseményekért és visszaváltásokért 278.066,240 "

Az 1887-ban ujonnan felvett biztosítások 553 millió frankra emelkednek.

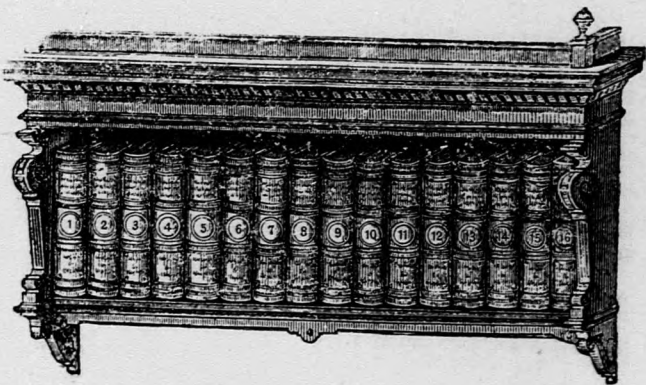
A társaság Európa fővárosaiban, éppúgy mint Ázsiában, Afrikában, Amerikában fiókokat állított fel. Miután tisztán kölcsönösségen alapul és miután nincsenek részvényesei, **a tőke és nyereség a biztosítottak kizárólagos tulajdona marad.**

Referenciák Magyarországon:

**A magyar általános hitelbank.
A magyar kereskedelmi bank.
Strasser és König Budapesten.
Deutsch Ignác és fia.**

Közelebbi felvilágosításokat ad 15

**A NEW-YORK
ÉLETBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG igazgatósága,
Budapesten, koronaherczeg-utca 20.**

MAGYAR LEXIKON

AZ EGYETEMES ISMERETEK
ENCYKLOPAEDIÁJA.

16 vaskos kötet és 1 kötet képes atlasz.

Ara füzve 48 frt, kötve 64 frt.

Kötetenként füzve 3 frt.

Kötetenként kötve 4 frt

Évtizedekig várta közönségünk egy magyar lexikon megjelenését, mely pótolta volna a régen elfogyott Ismeretek tárárt, s a magyar viszonyokkal nem törődő német Conversations-Lexikonokat. A fenti munka e hézagot akarja pótolni. — Elég bő, hogy akár Brockhaus, akár Mayer Lexikonjait nélkülözhetővé tegye, másrészt hazai viszonyainkra oly nagy mérvben van tekintettel, hogy semmi féle más idegen nyelvű Lexikon nem pótolhatja e tekintetben a **Magyar Lexikont**.

Ezen a maga nemében egyetlen és különösen a magyar viszonyokat fölkaroló, minden tudományágat, történelmi, földrajzi s életrajzi adatokat tömören magában foglaló mű, egymaga ugyszólván egész könyvtárt pótolni képes.

Ha komoly, s. jelentékenyebb ünnepi ajándékról van szó, nem adhatunk alkalmash művet, mint a minő a **Magyar Lexikon**.

Kapható minden könyvkereskedésben és a

PALLAS
IRODALMI ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
KIADÓHIVATALÁBAN

Budapest, Kecskeméti-utca 6. sz

A PALLAS
kiadóhivatalában (Budapesten, Kecskeméti-utca 6. sz.)
kapható:

**A MAGYAR
ÖRÖKÖSÖDÉSI ELJÁRÁS
BIRÓSÁGOK ELŐTT.**

IRTA

RÓNASZÉKI TRUX HUGO,

HITES KÖZ- ES VÁLTÓ-ÜGYVÉD
BUDAPESTI KIR. ITÉLŐ-TÁBLAI PÓTBIRÓ.

Ara 1 forint 80 krajczár.

Brünni szöveteket

egy elegáns
tavaszi vagy nyári öltönyre
3-10 méter azaz 4 bécsi rőf szelvényekben.

frt 4.80 igen finom
frt 7.75 legfinomabb
frt 10.50 legeslegfin.

valódi gyapjúból,

valamint felöltő-szövetek, sima és seylemmel átszőtt karnag, czérnázott mosószövetek uri- és fiúöltönyökre, méterje 55 kr., egyszerű szélességű, szétkülű utánvétel a szolid és reel czégek elismert

SIEGEL-IMHOF
finom posztógyári raktára
BRÜNNBEN.

Nyilatkozat: Minden szelvény hosszúsága 3 10 mtr és 133 ctm szélességű, tehát egy tökéletes uri öltönyre elégséges. Ezen czégek ismert szoliditása kezeskedik arról, hogy mintaszerint választott színűségű és színű árúk szállíttatnak. Ezen szövetek olcsó árú és szép kiállításuk miatt elsőrendűek és minden más gyártmány felett, előnyben részesülnek. Kivánatra a fenti raktár: bármiknek mintákat ingyen és bérmentve küld.

5575

„MARGIT“

gyógyviz.

(Magyar Selters.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek, Seltersi-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel alkalmazzák; **tüdő-, gége- és a gyomorhurutos bántalmainál, továbbá praeservatív-gyógy-szernek bizonyult legközelebb Trieszt, Fiume és hazánkban a kolera megbetegedés ellen.**

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos főraktár

ÉDESKUTY L.,

magyar kir. és szerb kir. ndv. ásványviz-szállítónál, Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben. 5371

Németül tanulóknak

legalkalmasb kézikönyvvül ajánlható: **Német nyelvtan** magyarok számára. **Ahn F.** hires, könnyű rendszere után írta Nagy Lajos. (Ára, 80 kr. mely bélyegeken is beküldhető.) E könyv rendkívüli előnye, hogy az egyetlen nyelvtan, melyben a német szavak is magyar betűkkel nyomtatvák. — Kapható a PALLAS könyvkiadóhivatalában, Budapest.

Francia nyelvtan.

Mindazoknak, kik gyorsan és könnyen akarják elsajátítani a francia nyelv alapelemeit, ajánljuk **Ploets Károly** elemi francia nyelvtanát, mely eredetileg már 35 kiadást ért és mint jeles könyv elismert. Magyarra fordította **Nagy Lajos**. — Ára 88 kr. (melyet legcélszerűbb levélbélyegeken beküldeni). Kapható a PALLAS könyvkiadóhivatalában Budapest.

A PALLAS

IRODALMI ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

(Budapest, IV., Kecske-méti-utca 6.)

kiadásában megjelent és minden hazai könyvkereskedésben kapható:

Dr. BIHARI PÉTER (egyet. magántanár): **Egyetemes és részleges esztetika.** 630 lap. Ára 3 frt.

Jelenleg az egyetlen rendszeres esztetika magyar nyelven.

A budapesti társaság. Fővárosi fény- és árnyképek. Ára 3 frt.

A Vassiu *«Société de Berlin»* munkájának módorában írt mű a magyar főváros társadalmának főszereplőiről. 1800 többé-kevésbé a nyilvánosságban szereplő egyenről történik benne megemlékezés.

BENEDEK ELEK: Székely Tündérorság. Eredeti magyar népmesék. Ára füzve 3 frt, diszkötésben 4 frt.

E díszes kiállítású kötetet **Gyulay László** és **Patakyl László** számos művészi rajza ékíti, s fölülte alkalmassá teszi, hogy e könyv az ifjúságnak adassék karácsonyi, újvi vagy névnapi ajándéku.

HUME DÁVID: Közgazdasági tanulmányai. Ford. KÖRÖSY JÓZSEF. Ára 1 frt 80 kr., kötve 2 frt 40 kr.

PETELEI ISTVÁN: Az én utczám. Elbeszélések egy kötetben 17 iv 280 oldal. Ára füzve 1 frt 80 kr. — TARTALOM: 1. Őszi napsugár. — 2. Szeret. — 3. Szomszédaim: I. Patakiék és a néni. II. A rácz Boglánról. III. Klára az anya. IV. Sugár a buba. V. A porkorom inspektor. VI. Kati. VII. Két gyermekről. — 4. A kapu be van zárva. — 5. Máli. — 6. Rosz vásár.

A mély és igaz vonás sok ez elbeszélésekben. A jellemzés ereje nem egy helyütt meglepő. Az előadásban pedig Petelei virtuoz. Legjelesebb elbeszélőink közt gyorsan helyet tudott szerezni magának.

BARNA FOGORVOS

Budapest, Váci-utca 24. szám.

Készít egyes fogakat, fogsorokat és plombokat, jótállás mellett; árak mérsékeltek.

VÉGELADÁS

a legolcsóbb áron. Egy nagy tömeg **diszmu- és bronz-ára porcellán, fa és üveg, valamint szoborkák, vázák, szalonburorok, óra és írógarnitúrák** és egy nagy tömeg **függő és asztali lámpa.** 6658

MESSTORY Budapest, Gizellatér1.(Haas-palota.)

„THE GRESHAM“

életbiztosító-társaság Londonban.

Fiók Ausztriában:
BÉCS,

Gisellastrasse 1, a társaság saját házában.

Fiók Magyarországon
BUDAPESTEN,

Ferencz József-tér 5. és 6, a társaság saját házában.

A társulat vagyona . . . frank 97.872,236,55

Evi jövedelem prémiai és kamatokban 1887. jun. 30-án . . . 18.678,393.10

Kiadások biztosítási, járadék-szerződéseik és visszavételekre stb. a társulat főállása óta (1848) több mint . . . 191.108,220.84

Az utolsó 12 havi üzleti időszakban a társulatnál . . . 58,038.225.—

frankért új ajánlatok tétettek, mi által a társulat fenállása óta tett ajánlatok összege 1.510,786.529.58 francra rúgnak.

Prospektusok, valamint minden egyéb fölvilágosítások nyujtatnak az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb városaiban ügynök urak és az osztrák és magyar fiókok által. 4578